

Таке поєднання забезпечить оперативне отримання даних стосовно групи прострочених боргів на певну дату, терміни наближення погашення заборгованості, що в свою чергу дасть можливість працівникам фінансового відділу та менеджерам відреагувати на прострочення, а також завчасно визначитись із контрагентом [1].

Виходячи із вищевикладеного, зауважимо важливість посилення дії елементів методу обліку для ефективного управління дебіторською заборгованістю підприємства.

Отже, важливе завдання бухгалтерського обліку в контексті управління дебіторською заборгованістю полягає в оптимізації способів підготовки і передачі облікової інформації менеджерами усіх рівнів системи управління, для забезпечення своєчасності прийняття та реалізації управлінських рішень із зміцнення фінансового стану підприємства.

Список використаних джерел

1. Грабчак Д. В. Розробка та впровадження програм по оптимізації дебіторської заборгованості підприємства [Електронний ресурс] / Ежемесячный научно-практический журнал Крымского отделения Академии экономических наук Украины – 2009. – № 28. – Режим доступу до журн.: http://science.crimea.edu/zapiski/djvu_econom/2009/econ_28_2009/grabchak.pdf.

2. Лищенко О. Г. Управління дебіторською заборгованістю як фактором фінансової стійкості підприємства [Електронний ресурс] / О. Г. Лищенко, І. С. Серета // Держава та регіони. – 2010. – № 3. – С. 85-90. – Режим доступу до журн.: http://www.nbuv.gov.ua/Portal/Soc_Gum/Dtr/ep/2010_3/files/DU310_18.pdf.

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 “Дебіторська заборгованість”, затверджено Наказом Міністерства фінансів України від 8.10. 1999 р. № 237 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0725-99>.

АЛЬТЕРНАТИВНІ РІШЕННЯ У ВИБОРІ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Нехаєнко С.А., студентка ОКР «Магістр», спец. облік і аудит

Науковий керівник – Фесенко Д.М., к.е.н., професор

Реформування сільськогосподарських підприємств зумовило появу різних організаційно-правових форм їх функціонування, які перебувають на стадії становлення: приватні підприємства, господарські товариства, селянські (фермерські) господарства та сільськогосподарські кооперативи. На сьогодні формується і відпрацьовується господарський механізм діяльності таких типів підприємств, що потребує відповідної побудови організації бухгалтерського обліку та елементів облікової політики.

Успішне функціонування фермерських господарств, поряд з рішенням інших проблем, вимагає науково обґрунтованої організації бухгалтерського

обліку. Організація облікового процесу розпочинається з формування облікової політики, процедура підготовки якої у фермерських господарствах має певні особливості.

Насамперед, розробка облікової політики фермерського господарства починається з вибору форми організації обліку, що пропонуються Методичними рекомендаціями з організації та ведення бухгалтерського обліку в селянських (фермерських) господарствах, затверджених наказом Міністерством аграрної політики України від 2 липня 2001 року № 189. Визначившись у даному питанні, власник фермерського господарства повинен забезпечити формування облікової політики у відповідності до діючого законодавства, що дозволить відобразити достовірну облікову інформацію для цілей управлінського характеру. Враховуючи особливості досить спрощеної системи бухгалтерського обліку діяльності фермерського господарства необхідно зі всієї маси способів та методів бухгалтерського обліку вибрати, ті що найбільше підходять господарству та не обтяжують здійснення облікового процесу. Саме тому, ми вважаємо, що фермерським господарствам доцільно визначати облікову політику на рівні з іншими підприємствами.

Облікова політика будь-якого підприємства охоплює організацію та методику ведення бухгалтерського обліку загалом. Вона є важливим фактором впливу на прийняття управлінських рішень і контролю за всіма видами діяльності підприємства.

Облікова політика виступає інструментом бухгалтерського обліку, який розробляється підприємством самостійно, виходячи із чинних нормативно-правових документів. Формування облікової політики полягає в тому, що з усієї сукупності способів реалізації названих прийомів обираються придатні на даний момент за конкретних умов. Формування облікової політики фермерських господарств передбачає визначення: методів обліку, принципів обліку, правил ведення обліку, процедур обліку, способів ведення обліку.

В рамках альтернативних положень правил ведення обліку фермерських господарств обираються його форми: проста, спрощена, спрощена для господарств, що відповідають статусу малих підприємств та загальна. Серед альтернативних методів обліку можна виділити:

- вибір методів амортизації необоротних активів;
- вибір оцінки товарної дебіторської заборгованості;
- вибір методів оцінки вибуття запасів;
- вибір моменту списання малоцінних необоротних матеріальних активів;
- вибір методів оцінки довгострокових зобов'язань.

На способи ведення обліку суттєвий вплив спричиняють також обрані системи оподаткування залежно від показників економічної діяльності та її видів.

Прийняття господарством конкретної облікової політики на поточний фінансовий рік забезпечує організацію бухгалтерського обліку відповідно

до показників форм річної фінансової звітності, зменшує трудомісткість і тривалість формування фінансової звітності, забезпечує використання оптимальних методів облікових робіт із метою отримання очікуваних результатів фінансово-економічної діяльності підприємства.

Таким чином, формування облікової політики зводиться до вибору найбільш раціонального й ефективного використання методів бухгалтерського обліку для прийняття управлінських рішень стосовно всіх аспектів діяльності підприємства. Отож вона є надійним інструментом реалізації принципів і методів бухгалтерського обліку.

Список використаних джерел

1. Ватуля І. Д., Гладка Л. О. Організація обліку у фермерських господарствах: Навч. пос. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 312 с.
2. Войтенко Т. Облікова політика – 2010: Головне // Податки та бухгалтерський облік. – 2010. – 7 січня.
3. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XIV // www.rada.gov.ua.
4. Закон України «Про фермерське господарство» від 19.06.03 р. № 973-IV // www.rada.gov.ua.
5. Колос В. І. Сучасні підходи до формування складових облікової політики підприємства // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну, № 5. – 2009.
6. Методичні рекомендації щодо організації та ведення бухгалтерського обліку в селянських (фермерських) господарствах, затверджені наказом Міністерством аграрної політики України від 02.07.01 р. №189 // www.rada.gov.ua.
7. Сук Л. К., Сук П. Л. Організація бухгалтерського обліку: Підручник. – К. : Каравела, 2009. – 624 с.

ЛІЗИНГОВІ ПЛАТЕЖІ: ОСОБЛИВОСТІ РОЗРАХУНКУ ТА ОБЛІКОВОГО ВІДОБРАЖЕННЯ

Бойко В.Г., студентка ОКР «Магістр» спец. «Облік і аудит»

Науковий керівник – Пономаренко О.Г., к.е.н., доцент

В умовах нестачі фінансових коштів, відсутності капітальних інвестицій в основні засоби, що унеможлиблює переобладнання сільськогосподарських підприємств та забезпечення їх сучасною технікою і призводить до зниження продуктивності праці, найбільш перспективним напрямком є лізинг, який містить у собі ознаки кредитної, інвестиційної і орендної діяльності.

Згідно із ч. 1 ст. 292 Господарського кодексу України: лізинг – це господарська діяльність, спрямована на інвестування власних або залучених фінансових засобів, коли одна сторона (лізингодавець) надає за договором лізингу у виключне користування другій стороні (лізингоодержувачу) на визначений строк майно, яке належить першому або придбавається ним у